

87

UCHWAŁA Nr 61 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 marca 1973 r.

w sprawie corocznego konkursu małych miast pod nazwą „Mistrz Gospodarności”

W celu pobudzenia aktywności społecznej służącej najlepszemu zaspokajaniu potrzeb ludzi pracy oraz służącej rozwojowi małych miast, przy optymalnie efektywnym wykorzystaniu środków materialowych, finansowych i miejscowych rezerw, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Ustanawia się coroczny konkurs efektywności gospodarowania, w którym mogą brać udział małe miasta, w tym również miasta będące siedzibą rady narodowej miasta i gminy.

2. W rozumieniu niniejszej uchwały małymi miastami są miasta o liczbie mieszkańców nie przekraczającej 15 tysięcy. Ogólnopolski Komitet Frontu Jedności Narodu może dopuścić do udziału w konkursie miast miasto o liczbie mieszkańców nie przekraczającej 20 tysięcy.

§ 2. W konkursie przyznaje się tytuły „Mistrza Gospodarności” i „Wicemistrzów Gospodarności”. Uzyskanie tytułu jest połączone z przyznaniem nagrody pieniężnej. Nagrody pieniężne przyznawane będą również miastom, które uzyskają czołowe miejsca w skali poszczególnych województw.

§ 3. Przy ocenie wyników konkursu należy brać pod uwagę zwłaszcza inicjatywę właściwej rady narodowej w realizacji wszystkich zadań społeczno-gospodarczych, realizację budżetu rady, funduszy miejskiego oraz gminnego i terenowego funduszu aktywizacji gospodarczej, jak również rozwój czynów społecznych, w tym udział środków własnych ludności.

§ 4. 1. Zasady i tryb konkursu, a zwłaszcza kryteria oceny jego wyników, ilość i wysokość nagród oraz orga-

ny przyznające nagrody zostaną szczegółowo określone w regulaminie konkursu.

2. Regulamin konkursu może przewidywać podział miast biorących udział w konkursie na jednorodne grupy i przyznanie tytułów „Mistrza Gospodarności” i „Wicemistrzów Gospodarności” zwycięzcom poszczególnych grup.

3. Regulamin konkursu ustala Ogólnopolski Komitet Frontu Jedności Narodu.

§ 5. 1. Corocznie w budżecie centralnym będzie zamieszczona kwota 100 mln zł na nagrody konkursowe przewidziane w uchwale.

2. Dysponentem głównym kredytów budżetowych na nagrody konkursowe jest Kancelaria Rady Państwa, wykonująca w tym zakresie zlecenia Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu.

§ 6. Przyznane w konkursie nagrody będą przekazywane bezpośrednio właściwym prezydentom rad narodowych (naczelnikom miast i gmin) na rachunek funduszu miejskiego lub funduszu gminnego.

§ 7. O przeznaczeniu środków pochodzących z nagrody decyduje właściwa rada narodowa.

§ 8. Organizacje gospodarcze mogą ustanawiać dla miast — zdobywców poszczególnych nagród konkursu dodatkowe nagrody ze środków własnych, przy czym wykorzystywanie nagród może być uzależnione od spełnienia warunków ustalonych przez te organizacje.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

88

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 1 marca 1973 r.

w sprawie stypendiów fundowanych dla studentów szkół wyższych.

Na podstawie art. 52 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 31 i z 1972 r. Nr 16, poz. 114) oraz § 29 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 marca 1973 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 7, poz. 50) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Zarządzenie określa warunki, jakim powinny odpowiadać jednostki fundujące stypendia, wypadki, w których stypendium fundowane może być podwyższone, prawa i obowiązki jednostek fundujących stypendia oraz studentów pobierających stypendia fundowane, wytyczne w zakresie zmian jednostki fundującej stypendium oraz

wypadki, w których stypendysta będzie mógł być zwolniony od obowiązku przewidzianego w umowie stypendialnej.

§ 2. 1. Zakład pracy może fundować stypendia, jeżeli:

- 1) zatrudnienie absolwenta szkoły wyższej wynika z bieżących lub perspektywicznych potrzeb zakładu pracy,
- 2) uprawniony jest do zatrudniania absolwentów szkół wyższych przez właściwego ministra lub przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej w ramach planów rozdziału absolwentów szkół wyższych lub planu rozdziału stypendiów fundowanych,
- 3) może zapewnić stypendystę zamieszkowemu najpóźniej w terminie 1 roku od dnia podjęcia pracy otrzymanie mieszkania w domu zakładowym lub mieszka-

nie w ramach budownictwa mieszkaniowego rad narodowych albo mieszkanie w spółdzielni budownictwa mieszkaniowego.

2. Przepis ust. 1 pkt 3 nie dotyczy zakładów pracy położonych w miastach wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 1.

3. Stypendystą zamiejscowym w rozumieniu niniejszego zarządzenia jest stypendysta zameldowany na stały pobyt w miejscowości, z której czas dojazdu publicznym środkiem lokomocji do miejsca pracy i z powrotem przekracza dwie godziny.

§ 3. 1. Wysokość stypendium fundowanego wynosi, w zależności od położenia przyszłego miejsca pracy:

- 1) w miastach wyłączonych z województw oraz w miastach stanowiących siedzibę prezydium wojewódzkiej rady narodowej — 800 zł,
- 2) w pozostałych miejscowościach — 1200 zł.

2. Stypendia fundowane, o których mowa w ust. 1 pkt 2, mogą być podwyższone do 20% w miejscowościach lub w zakładach pracy, w których występuje niedobór kadr z wyższym wykształceniem. Wykaz tych miejscowości i zakładów jest ustalany corocznie w planie rozdziału absolwentów szkół wyższych.

II. Prawa i obowiązki jednostek fundujących stypendia oraz studentów pobierających stypendia fundowane.

§ 4. 1. Jednostka fundująca stypendium powinna przed zawarciem umowy o stypendium:

- 1) nawiązać kontakt ze szkołą wyższą w celu zapewnienia studentom pełnej informacji o zakładzie pracy i warunkach przyszłej pracy,
- 2) umożliwić studentowi zapoznanie się w zakładzie pracy z warunkami przyszłej pracy oraz dokonać zwrotu kosztów przejazdu do zakładu pracy i z powrotem według ogólnie obowiązujących zasad, niezależnie od tego, czy student zawarł umowę o stypendium fundowane.

2. Jednostka fundująca stypendium, która zawarła ze studentem umowę stypendialną, powinna:

- 1) umożliwić stypendyście odbycie w swoim lub wskazanym zakładzie pracy praktyki studenckiej oraz wykonywanie pracy zarobkowej w czasie wakacji,
- 2) zapraszać stypendystę na ważniejsze zebrania załóg,
- 3) zgłaszać do szkoły wyższej wnioski zawierające propozycje w zakresie tematów pracy dyplomowej lub magisterskiej stypendystów,
- 4) umożliwić stypendyście korzystanie z zakładowych urządzeń socjalnych i kulturalnych,
- 5) umożliwić stypendyście korzystanie z pomocy naukowych i materiałów niezbędnych do pisania prac dyplomowych i magisterskich,
- 6) informować się w szkole wyższej o postępach stypendysty w nauce,
- 7) porozumiewać się ze szkołą wyższą w celu umożliwienia udziału stypendysty przy wykonywaniu prac zleczanych szkole wyższej na rzecz jednostki fundującej stypendium.

§ 5. 1. Jednostka fundująca stypendium obowiązana jest zatrudnić absolwenta szkoły wyższej, który w okresie studiów korzystał ze stypendium fundowanego przez tę jednostkę.

2. Jednostka fundująca stypendium może po uzyskaniu zgody jednostki nadrzędnej zrezygnować z zatrudnie-

nia stypendysty, jeżeli zawiadomi stypendystę listem poleconym, a w stosunku do stypendystów objętych przepisami ustawy o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych — również pełnomocnika Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych do spraw zatrudnienia absolwentów szkół wyższych działającego przy szkole, którą stypendysta kończy, o rezygnacji z zatrudnienia go co najmniej na 3 miesiące przed przewidywanym terminem ukończenia studiów.

3. W wypadku określonym w ust. 2 jednostka fundująca obowiązana jest jednak do wypłacania stypendyście stypendium fundowanego do końca studiów.

§ 6. 1. Stypendysta obowiązany jest w ciągu 14 dni od dnia ukończenia studiów porozumieć się z jednostką fundującą stypendium i ustalić dokładną datę podjęcia pracy. Podjęcie pracy powinno nastąpić w ciągu 2 miesięcy od daty ukończenia studiów.

2. Stypendysta obowiązany jest wykonywać pracę w jednostce fundującej stypendium przez okres ustalony w umowie stypendialnej, nie dłuższy jednak od okresu pobierania stypendium.

3. Stypendysta objęty przepisami ustawy o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych obowiązany jest wykonywać pracę w jednostce fundującej stypendium przez okres 3 lat.

§ 7. 1. Stypendia fundowane podlegają zwrotowi, jeżeli stypendysta nie wykonał obowiązków, o których mowa w § 6.

2. Jeżeli stypendysta z przyczyn nie usprawiedliwionych nie przepracował w jednostce fundującej pełnego okresu czasu, o którym mowa w § 6 ust. 2 i 3, obowiązany jest zwrócić tej jednostce proporcjonalną do nie odpracowanego okresu część pobranego stypendium fundowanego.

§ 8. Jednostka fundująca stypendium obowiązana jest najpóźniej w dniu następującym po zgłoszeniu się stypendysty do pracy zawrzeć z nim umowę o pracę na czas określony, zgodnie z warunkami ustalonymi w umowie stypendialnej. Jeżeli stypendysta obowiązany jest odbyć wstępny staż pracy, w umowie o pracę należy również określić zasady odbywania i czas trwania stażu zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Okres odbywania wstępnego stażu pracy wlicza się do czasu zatrudnienia określonego w umowie stypendialnej.

§ 9. 1. Po zawarciu umowy o pracę jednostka fundująca stypendium wypłacająca wynagrodzenie z dołu obowiązana jest na żądanie stypendysty wypłacić mu zaliczkę, najpóźniej w dniu następnym po zgłoszeniu żądania, w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia. Zaliczkę tę potrąca się z wynagrodzenia pracownika w 12 miesięcznych równych ratach.

2. Stypendysta może zgłosić żądanie wypłacenia mu zaliczki w ciągu pierwszego miesiąca zatrudnienia.

§ 10. 1. Jednostka fundująca stypendium powinna przydzielić stypendyście zamiejscowemu mieszkanie w domu zakładowym, jeżeli rodzaj pracy wykonywanej przez tego pracownika kwalifikuje go do załogi awaryjnej lub jeżeli w danej miejscowości nie przewiduje się oddawania do użytku mieszkań wybudowanych przez spółdzielnię mieszkaniową, w okresie dwóch lat od rozpoczęcia pracy przez stypendystę.

2. W wypadkach określonych w ust. 1, w razie braku domu zakładowego, jednostka fundująca stypendium za-

pewni mieszkanie stypendyście zamiejscowemu w porozumieniu z prezydium właściwej rady narodowej.

3. Stypendyście, który podejmuje pracę w prezydium rady narodowej lub podległym mu zakładzie pracy, przydziela się mieszkanie — w wypadkach określonych w ust. 1 — w ramach budownictwa mieszkaniowego rad narodowych.

4. Jednostka fundująca stypendium, zatrudniająca stypendystę zamiejscowego, obowiązana jest udzielić mu pomocy w uzyskaniu mieszkania spółdzielczego.

§ 11. 1. Pomoc jednostki fundującej stypendium, o której mowa w § 10 ust. 4, polega na:

- 1) skierowaniu stypendysty zamiejscowego do spółdzielni budownictwa mieszkaniowego, z którą zakład pracy zawarł umowę o dostarczenie mieszkań,
- 2) udzieleniu stypendyście zamiejscowemu pożyczki na opłacenie części wkładu własnego w spółdzielni budownictwa mieszkaniowego. Pożyczki te udzielane są:
 - a) stypendyście zatrudnionemu w przedsiębiorstwach tworzących zakładowe fundusze mieszkaniowe — ze środków tego funduszu,
 - b) stypendyście zatrudnionemu w innych zakładach pracy niż wymienione w lit. a) — przez właściwe banki na wniosek zakładu pracy.

2. Jeżeli zakład pracy, planujący zatrudnienie stypendystów zamiejscowych, nie otrzymuje przydziału mieszkań w ramach spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego dla zakładu pracy, powinien zawrzeć ze spółdzielnią mieszkaniową umowę zapewniającą przyjęcie takich stypendystów na członków spółdzielni i przydzielenie im mieszkań w określonym terminie.

3. Pomocy określonej w ust. 1 udziela się również studentom — stypendystom zamiejscowym w okresie trwania umowy stypendialnej, a także stypendystom, którzy podjęli pracę w miejscu stałego zamieszkania w miejscowości nie będącej miastem wojewódzkim lub miastem stanowiącym powiat miejski.

§ 12. 1. Wysokość pożyczki z zakładowego funduszu mieszkaniowego, o której mowa w § 11 ust. 1 pkt 2 lit. a), wynosi 66% do 80% wysokości wkładu własnego na spółdzielcze mieszkanie lokatorskie, obowiązującego w danej miejscowości w spółdzielniach budownictwa mieszkaniowego. O wysokości przyznanej pożyczki decyduje zakład pracy, uwzględniając sytuację materialną stypendysty otrzymującego pożyczkę.

2. Zakład pracy ma prawo wpłacić spółdzielni budownictwa mieszkaniowego część wkładu własnego, określonego w ust. 1, po zawarciu ze studentem umowy stypendialnej.

3. Spłata pożyczki, o której mowa w ust. 1 i 2, następuje po upływie roku od daty przydzielenia stypendyście zamiejscowemu mieszkania w spółdzielni budownictwa mieszkaniowego w ratach miesięcznych w ciągu 5 lat.

4. Jeżeli po upływie okresu pracy przewidzianego w umowie stypendialnej umowa o pracę stała się umową zawartą na czas nieokreślony, zakład pracy może przedłużyć okres spłaty pozostałej części pożyczki do lat 10.

5. Spłata pozostałej części pożyczki powinna jednakże nastąpić zgodnie z terminem określonym w ust. 3, jeżeli umowa o pracę zostanie rozwiązana przez stypendystę lub z jego winy.

6. Po spłaceniu przez stypendystę co najmniej połowy pożyczki zakład pracy może w części lub całości umorzyć pozostałą nie spłaconą część pożyczki.

7. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, jeśli dochody miesięczne netto w przeliczeniu na 1 członka rodziny stypendysty wynoszą mniej niż 1.000 zł, zakład pracy może umorzyć pożyczkę w całości.

8. W razie rezygnacji stypendysty zamiejscowego z mieszkania spółdzielczego albo wystąpienia ze spółdzielni i wycofania wkładu własnego, zarząd spółdzielni budownictwa mieszkaniowego obowiązany jest potrącić z tego wkładu nie spłaconą część pożyczki i zwrócić ją zakładowi pracy.

9. Przepisy ust. 1—8 mają odpowiednie zastosowanie do pożyczek udzielanych przez właściwe banki na wniosek zakładów pracy (§ 11 ust. 1 pkt 2 lit. b).

§ 13. 1. Do czasu przydzielenia mieszkania, o którym mowa w § 10, jednostka fundująca stypendium obowiązana jest przydzielić stypendyście zamiejscowemu odpowiednie pomieszczenie zastępcze w hotelu robotniczym lub zakładowym domu mieszkalnym albo w innym domu będącym w dyspozycji zakładu pracy.

2. Stypendyście zamiejscowemu, który pozostaje w związku małżeńskim zawartym przed podjęciem pracy lub posiada dzieci, zakład pracy obowiązany jest nie później niż po upływie 6 miesięcy od daty rozpoczęcia pracy zapewnić, na żądanie stypendysty, co najmniej takie pomieszczenie zastępcze, by mógł on zamieszkać razem z najbliższymi członkami rodziny (współmałżonkiem i dziećmi).

§ 14. 1. Brak zgody stypendysty na wstąpienie do spółdzielni budownictwa mieszkaniowego zwalnia jednostkę fundującą stypendium od obowiązku zapewnienia mu mieszkania, jednakże jednostka fundująca stypendium obowiązana jest w tym wypadku zapewnić stypendyście zamiejscowemu pomieszczenie zastępcze w okresie pracy przewidzianym w umowie stypendialnej.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy stypendystów, o których mowa w § 10 ust. 1.

§ 15. 1. Jeżeli jednostka fundująca stypendium nie ma możliwości zapewnienia pomieszczenia zastępczego, obowiązana jest pomóc stypendyście zamiejscowemu w wynajęciu lokalu mieszkalnego oraz pokrywać różnicę pomiędzy czynszem płaconym za wynajęty lokal przez stypendystę a wysokością opłaty za pomieszczenie zastępcze w granicach do 300 zł miesięcznie. Różnicę tę zakład pracy może pokrywać przez okres nie przekraczający sześciu miesięcy. Wypłacanie różnicy przez czas dłuższy wymaga zgody jednostki nadrzędnej.

2. Jednostka fundująca stypendium, która w dniu zgłoszenia się stypendysty do pracy nie ma możliwości zapewnienia mu mieszkania lub odpowiedniego pomieszczenia zastępczego zgodnie z przepisami §§ 10 i 13, obowiązana jest zapewnić stypendyście miejsce w hotelu na okres 14 dni i pokryć związane z tym koszty.

§ 16. Stypendystom zamiejscowym, którzy w związku z podjęciem pracy zameldowali się na pobyt stały w miejscowości będącej siedzibą zakładu pracy lub w miejscowości, z której dojazd do zakładu pracy i z powrotem nie przekracza dwóch godzin, zakład pracy obowiązany jest zwrócić koszty przeniesienia. Koszty przeniesienia oblicza się według zasad obowiązujących w tym zakresie w stosunku do pracowników administracji państwowej.

§ 17. Niezależnie od uprawnień określonych w §§ 9—16, stypendystom przysługują inne dodatkowe uprawnienia przewidziane w przepisach szczególnych, obowiązujących w danym zakładzie pracy.

§ 18. 1. Jednostka fundująca stypendium, która wbrew umowie stypendialnej nie zawarła ze stypendystą umowy o pracę, pomimo że stypendysta stawiał się w zakładzie pracy w celu podjęcia pracy, obowiązana jest wypłacić stypendyście odszkodowanie w wysokości wynagrodzenia, jakie by mu przysługiwało po podjęciu pracy za okres pozostawania stypendysty bez pracy, nie mniej jednak niż za jeden miesiąc i nie więcej niż za trzy miesiące.

2. Wypłata odszkodowania powinna nastąpić:

- 1) najpóźniej na trzeci dzień po stawieniu się stypendysty (ust. 1) w wysokości miesięcznego wynagrodzenia,
 - 2) po upływie miesiąca i następnie po upływie dwóch miesięcy od dnia pierwszej wypłaty — każdorazowo w wysokości miesięcznego wynagrodzenia, jeżeli stypendysta nadal pozostaje bez pracy.
3. Wypłata odszkodowania, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, następuje na podstawie zaświadczenia organu do spraw zatrudnienia prezydium rady narodowej właściwej ze względu na siedzibę zakładu pracy, stwierdzającego fakt pozostawania stypendysty bez pracy.

§ 19. 1. Stypendysta, o którym mowa w § 18 ust. 1, obowiązany jest powiadomić niezwłocznie o niezawarciu z nim umowy o pracę organ do spraw zatrudnienia prezydium rady narodowej właściwej ze względu na siedzibę zakładu pracy.

2. Organ do spraw zatrudnienia (ust. 1) podejmuje interwencję w zakładzie pracy, a jeżeli interwencja nie doprowadzi do zawarcia umowy o pracę w ciągu 7 dni od dnia, w którym stypendysta zgłosił się do zakładu pracy, organ do spraw zatrudnienia zawiadamia o niezawarciu umowy o pracę jednostkę nadrzędną nad zakładem pracy.

§ 20. W wypadkach określonych w § 18 ust. 1 jednostka fundująca stypendium obowiązana jest zwrócić stypendyście zamieszczeni:

- 1) koszty przejazdu do miejscowości stałego pobytu lub na żądanie absolwenta — do siedziby organu do spraw zatrudnienia prezydium rady narodowej właściwej ze względu na siedzibę zakładu pracy, a jeżeli absolwent nie otrzymał biletu kredytowanego na przejazd do zakładu pracy — również koszty przejazdu do zakładu pracy, według zasad obowiązujących przy podróżach służbowych,
- 2) koszty pobytu stypendysty w hotelu, jednak za okres nie dłuższy niż 7 dni.

§ 21. 1. Stypendysta zamieszczeni, któremu nie przydzielono mieszkania lub pomieszczenia zastępczego i który nie mógł wynająć innego lokalu mieszkalnego, może w terminie 14 dni od dnia zgłoszenia się do zakładu pracy rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia.

2. Rozwiązanie umowy o pracę może nastąpić po uzyskaniu zaświadczenia organu do spraw zatrudnienia prezydium rady narodowej właściwej ze względu na siedzibę zakładu pracy potwierdzającego okoliczności, o których mowa w ust. 1.

3. Organ określony w ust. 2 obowiązany jest wydać zaświadczenie po zbadaniu sprawy i na podstawie opinii organu do spraw lokalowych prezydium rady narodowej w terminie siedmiu dni od dnia zgłoszenia przez stypendystę wniosku o wydanie takiego zaświadczenia.

4. Zakład pracy obowiązany jest wypłacić stypendyście, który rozwiązał umowę o pracę zgodnie z przepisami ust. 1—3, odszkodowanie, o którym mowa w § 18, z tym że kwotę odszkodowania pomniejsza się o kwotę pobranej przez pracownika-stypendystę zaliczki lub wynagrodzenia za pracę.

III. Zmiana jednostki fundującej oraz odroczenie i zwolnienie stypendysty od obowiązku wynikającego z umowy stypendialnej.

§ 22. 1. Przejęcie praw i obowiązków jednostki fundującej stypendium (fundatora) następuje na podstawie pisemnego porozumienia pomiędzy fundatorem a zakładem pracy przejmującym prawa i obowiązki fundatora oraz stypendystą.

2. Porozumienie (ust. 1) powinno także rozstrzygać o zwrocie dotychczasowemu fundatorowi (w całości lub w części) wypłaconych kwot stypendium fundowanego przez zakład pracy przejmujący prawa i obowiązki fundatora lub też o zwolnieniu od zwrotu tych kwot.

3. Przekazanie praw i obowiązków bez zwrotu fundatorowi wypłaconych kwot stypendium fundowanego następuje w wypadku, gdy dotychczasowy fundator i zakład pracy przejmujący jego prawa i obowiązki podlegają lub są nadzorowani przez tego samego ministra lub gdy przejęcie praw i obowiązków fundatora następuje pomiędzy prezydiami rad narodowych.

4. Jeżeli zakład pracy przejmujący prawa i obowiązki fundatora ma siedzibę na terenie miasta wyłączonego z województwa, porozumienie (ust. 1) wymaga uzgodnienia z organem do spraw zatrudnienia prezydium rady narodowej miasta wyłączonego z województwa.

§ 23. Fundator obowiązany jest wyrazić zgodę na przejęcie jego praw i obowiązków przez inny zakład pracy w następujących wypadkach:

- 1) jeżeli zakład przemysłowej służby zdrowia lub zakład społeczny służby zdrowia stwierdzi szkodliwy wpływ charakteru lub warunków pracy na zdrowie stypendysty,
- 2) jeżeli wydział zdrowia i opieki społecznej prezydium właściwej rady narodowej stwierdzi konieczność sprawowania przez stypendystę osobistej opieki nad członkiem rodziny pozostającym z nim we wspólnym gospodarstwie domowym w miejscowości, do której czas dojazdu publicznym środkiem lokomocji z miejsca pracy stypendysty i z powrotem przekracza co najmniej dwie godziny,
- 3) jeżeli współmałżonek stypendysty, będący również stypendystą, pracuje w miejscowości, z której czas dojazdu publicznym środkiem lokomocji do siedziby zakładu pracy współmałżonka i z powrotem przekracza co najmniej dwie godziny,
- 4) jeżeli współmałżonek stypendysty zamieszkuje w miejscowości, z której czas dojazdu publicznym środkiem lokomocji do siedziby zakładu pracy współmałżonka i z powrotem przekracza co najmniej dwie godziny,
- 5) w razie niemożności uzyskania przez współmałżonka, także absolwenta szkoły wyższej, zatrudnienia zgodnie z wyuczonym zawodem w miejscowości będącej siedzibą zakładu pracy fundatora lub w miejscowości, z której czas dojazdu publicznym środkiem lokomocji do siedziby zakładu pracy fundatora i z powrotem nie przekracza dwóch godzin,
- 6) jeżeli nie może zatrudnić stypendysty zgodnie z kierunkiem ukończonych studiów,
- 7) jeżeli nie udzieli stypendyście pomocy w uzyskaniu mieszkania na warunkach określonych w zarządzeniu.

§ 24. Zakład pracy, który przejmuje prawa i obowiązki fundatora w stosunku do stypendysty podlegającego przepisom ustawy o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych, powinien powiadomić o zawartym porozumieniu:

- 1) jeżeli stypendysta nie podjął jeszcze pracy u dotychczasowego fundatora — pełnomocnika Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych do spraw zatrudniania absolwentów szkół wyższych, działającego przy szkole, której stypendysta jest studentem albo absolwentem,
- 2) jeśli stypendysta już pracuje — organ do spraw zatrudnienia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) właściwy ze względu na siedzibę fundatora oraz organ do spraw zatrudnienia właściwy ze względu na siedzibę zakładu pracy, który przejął prawa i obowiązki fundatora.

§ 25. 1. Jeżeli zachodzi wypadek określony w § 23, a brak jest zakładu pracy, który przejąłby prawa i obowiązki fundatora, fundator powinien zawiadomić jednostkę nadrzędną celem wskazania zakładu pracy, który przejmie prawa i obowiązki fundatora.

2. Jednostka nadrzędna, w terminie jednego miesiąca od daty jej powiadomienia, obowiązana jest wskazać zakład pracy, który przejmie prawa i obowiązki fundatora. Jeżeli w tym terminie jednostka nadrzędna nie wskaże takiego zakładu pracy, a chodzi o stypendystę podlegającego przepisom ustawy o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych, jest ona obowiązana powiadomić o tym niezwłocznie pełnomocnika Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych do spraw zatrudniania absolwentów szkół wyższych i stypendystę.

§ 26. 1. Jeżeli stypendysta podlegający przepisom ustawy o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych ubiega się o zmianę fundatora z innych przyczyn niż wymienione w § 23, decyzyję w tej sprawie podejmuje:

- 1) przed podjęciem przez stypendystę pracy u fundatora — pełnomocnik Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych do spraw zatrudniania absolwentów szkół wyższych, działający przy szkole, której stypendysta jest studentem lub absolwentem, w porozumieniu z jednostką nadrzędną nad fundatorem i po zasięgnięciu opinii uczelnianej komisji opiniującej w sprawach zatrudniania absolwentów,
- 2) po podjęciu przez stypendystę pracy u fundatora — organ zatrudnienia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) właściwy ze względu na siedzibę zakładu pracy zatrudniającego stypendystę.

2. W decyzji rozstrzyga się o:

- 1) obowiązku podjęcia przez stypendystę pracy u fundatora lub
- 2) skierowaniu stypendysty do innego zakładu pracy i zwrocie fundatorowi pobieranego stypendium bądź
- 3) skierowaniu stypendysty do innego zakładu pracy bez zwrotu fundatorowi pobieranego stypendium.

3. Stypendyście i fundatorowi przysługuje w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 1, odwołanie do Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 27. 1. Jeżeli fundator nie wyraża zgody na przejęcie praw i obowiązków fundatora przez inny zakład w stosunku do stypendysty nie podlegającego przepisom usta-

wy o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych, decyzję o zmianie fundatora, o obowiązku odpracowania, zwrocie pobranego stypendium lub zwolnieniu od tego obowiązku wydaje jednostka nadrzędna nad fundatorem.

2. Jeżeli zachodzi wypadek określony w § 23, a zmiana fundatora nie jest możliwa, jednostka nadrzędna nad fundatorem może zwolnić stypendystę nie podlegającego przepisom ustawy, o której mowa w ust. 1, od obowiązku odpracowania i zwrotu pobranego stypendium.

3. Stypendyście i fundatorowi przysługuje w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 1, odwołanie do właściwego ministra.

§ 28. 1. Fundator, a w razie braku jego zgody jednostka nadrzędna odracza stypendyście obowiązek wynikający z umowy stypendialnej w razie:

- 1) długotrwałej choroby, nie kwalifikującej jednak absolwenta do uzyskania inwalidztwa I lub II grupy, stwierdzonej odpowiednim zaświadczeniem lekarskim,
- 2) urodzenia dziecka i konieczności zapewnienia mu opieki,
- 3) powołania stypendysty do pełnienia funkcji z wyboru w organizacji społecznej lub politycznej,
- 4) przyjęcia w szkole wyższej na stanowisko asystenta-stażysty.

2. Fundator, a w razie braku jego zgody jednostka nadrzędna może odroczyć stypendyście wykonanie obowiązku wynikającego z umowy stypendialnej, jeżeli stypendysta zostanie przyjęty na studia doktoranckie lub na dalsze studia wyższe, do których podjęcia wymagane jest posiadanie dyplomu szkoły wyższej oraz w innych uzasadnionych wypadkach — na wniosek stypendysty.

§ 29. 1. Stypendysta zwolniony jest od obowiązku odpracowania i zwrotu pobranego stypendium w razie:

- 1) inwalidztwa I lub II grupy nabytego w czasie studiów lub po ich ukończeniu,
- 2) powołania go bezpośrednio po ukończeniu studiów lub w czasie wykonywania pracy z tytułu umowy stypendialnej do zawodowej lub okresowej służby wojskowej,
- 3) niezatrudnienia go przez jednostkę fundującą.

2. Stypendyści przyjęci na stanowiska nauczycieli akademickich w szkole wyższej mogą być zwolnieni przez fundatora lub jednostkę nadrzędną od obowiązku odpracowania i zwrotu pobranego stypendium fundowanego.

IV. Przepisy końcowe.

§ 30. Traci moc zarządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 26 października 1972 r. w sprawie zmiany fundatora stypendium oraz zwolnień od obowiązku wynikającego z umowy stypendialnej (Monitor Polski Nr 50, poz. 267).

§ 31. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1973 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: W. Kawalec